

arbejdstilsynet, kredsene og arbejdsmiljøinstituttet?

Svar:

De økonomiske og administrative konsekvensberegninger i tilknytning til det foreliggende forslag til ændring af arbejdsmiljøloven er udtryk for den yderligere direkte merudgift, som en forsvarlig gennemførelse og administration af lovændringen vil påføre staten i form af personaleudgifter m. v.

Der er i beregningerne taget hensyn til, at lovforslaget er en udbygning af et område af administrationen, som allerede eksisterer, om end på et relativt beskedent ressourceforbrugsniveau.

Det omtalte personalebehov er således et udtryk for den helt nødvendige ekstra tilgang af personale til arbejdstilsynet og indgår ikke – hverken helt eller delvis – i de eksisterende udbygningsplaner, som alene hviler på arbejdsmiljøloven af 23. december 1975, som ændret ved lov nr. 158 af 12. april 1978.

Spørgsmål 5:

Findes der i ILO eller i andre FN-organisationer forslag eller vedtagne konventioner om kemiske stoffer og materialer? I givet fald ønskes det oplyst, hvad disse indeholder, og om det foreliggende lovforslag er i overensstemmelse hermed.

Svar:

ILO har vedtaget nogle konventioner med tilhørende henstillinger, der enten direkte handler om farlige kemiske stoffer og materialer, eller som i teksten kommer ind på denne problemkreds.

Konvention nr. 13 (1921) indeholder regler om blyhvidt i maling, konvention nr. 136 og henstilling nr. 144 (1971) giver regler om anvendelsen af benzene, mens konvention nr. 139 og henstilling nr. 148 (1974) omhandler forebyggelse af og kontrol med farer i arbejdsmiljøet forårsaget af kræftfremkaldende stoffer og materialer. Endvidere vedtog ILO's arbejdskonference i 1977 konvention nr. 148 og henstilling nr. 156 om beskyttelse af arbejdere mod arbejdsmiljøets farer fremkaldt ved luftforurening, støj og vibrationer. Endelig forventes det, at arbejdskonferencen i år vil vedtage en revision af konvention nr.

32 (1932) om sikkerhed og sundhed under havnearbejde.

Herudover er der vedtaget nogle enkeltstående henstillinger om tilsvarende emner, således henstilling nr. 4 (1919) om blyforgiftning (kvinder og børn), og henstilling nr. 6 (1919) om hvidt fosfor.

Konventionernes indhold:

ILO-konvention nr. 13 vedrørende brugen af blyhvidt i maling (1923):

Konventionen begrænser dels brugen af blyhvidt og en række blyforbindelser i maling, dels brugen af blyhvidtholdig maling ved indvendig maling af offentlige bygninger. Endvidere forbyder den, at unge under 18 år og kvinder (bortset fra lærlinge) arbejder med blyhvidtholdige malinger. Konventionen foreskriver, at der skal fastlægges regler om blyhvidtholdige maleprodukters form og om forebyggelse af farer ved sprøjtemaling og nedtørring og nedskrabning af sådan maling. Yderligere skal der fastsættes regler om anmeldelse og undersøgelse af mistanke om eller foreliggende blyforgiftningstilfælde og om lægeundersøgelse af de ansatte samt om instruktion om specielle hygiejniske forholdsregler, der skal distribueres til alle ansatte malere. Endelig forpligter konventionen de ratificerende stater til at sørge for tilsyn med overholdelsen af de givne bestemmelser og oprettelse af statistiske registre med oplysninger om sygelighed, dødelighed og lignende.

Konventionen kunne i sin tid ikke ratificeres af Danmark.

Konvention 136 om benzene (1971):

Konventionen omfatter benzene (C₆ H₆) og benzeneholdige produkter med mere en 1 volumenprocent. Stater, der ratificerer konventionen, forpligter sig til at sørge for, at substitutionsprincippet anvendes i videst muligt omfang. Staterne er endvidere forpligtede til at udstede forbud mod anvendelse af benzene eller benzeneholdige stoffer i visse arbejdsprocesser. Disse forbud skal mindst omfatte anvendelse af benzene og lignende stoffer som opløsnings- eller fortyndingsmidler, medmindre bearbejdningen foregår i lukkede apparaturer. Der skal endvidere træffes arbejds-hygiejniske og tekniske foranstaltninger for på effektiv måde at beskytte arbejdere, der er udsat for påvirkning af benzene eller